

Lovforslag nr. L 131. Fremsat den 23. januar 1985 af industriministeren

Forslag

til

Lov om ændring af sømandsloven

§ 1

I sømandslov nr. 420 af 13. juni 1973, som ændret senest ved lov nr. 228 af 23. maj 1984, foretages følgende ændringer:

1. Ordene »handelsministeren« og »handelsministeriet« ændres overalt i loven til: »industriministeren« og »industriministeriet«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 12, ændres: »§ 57, stk. 2,« til: »§ 57«.

3. § 12 affattes således:

»§ 12. Sømanden har ret til at kræve afsked, hvis det efter forhyringen viser sig, at der:

- 1) er fare for, at skibet vil blive opbragt af krigsførende, udsat for krigsskade eller for en faretruende situation, der kan ligestilles hermed, eller en sådan fare er blevet væsentligt forøget, eller
- 2) hersker ondartet epidemi i en havn, som skibet skal anløbe.

Stk. 2. Det påhviler skibsføreren ved opslag eller på anden måde at gøre mandskabet bekendt med skibets rejseplan og med ændringer heri.

Stk. 3. Krav om afsked skal fremsættes snarest efter, at sømanden har fået kundskab om forholdet. Hvis rejsen ikke er påbegyndt, har sømanden ret til at fratræde straks og ellers i den første havn eller red, skibet anløber. Skal skibet ikke anløbe nogen havn eller red, forinden det må forventes at passere områder, hvor der hersker tilstande som nævnt i stk. 1, skal skibsføreren efter søman-

dens anmodning give denne adgang til at fratræde, såfremt der opstår mulighed for at landsætte den pågældende.

Stk. 4. Fratræder sømanden, betaler rederen tre fjerdedele og sømanden en fjerdedel af udgifterne til rejse med underhold til hjemstedet eller efter rederens bestemmelse til forhyringsstedet. Staten refunderer en trediedel af det beløb, som rederen har betalt til sømandens udgifter til rejse med underhold til hjemstedet eller til forhyringsstedet.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis der kan skaffes sømanden tilsvarende stilling på andet dansk skib på fratrædelsesstedet.«

4. § 57, stk. 1, affattes således:

»En sømand skal have fornøden tid til hvile og søvn. Inden for hvert døgn skal hviletiden mindst være på 10 timer, der kan deles i højst to perioder hver på mindst 5 timer. Tiden mellem to på hinanden følgende hvileperioder må ikke overstige 14 timer. Bestemmelsen gælder ikke ved ankomst til havn.«

5. § 66, nr. 1, b) affattes således:

»b) tilsidesætter sine pligter efter § 12, stk. 2 og 3, §§ 27 og 55,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1985.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.